

Terugblikje 5 mei 2017 Geheugenkoor Alkmaar

5 mei 1945. Bevrijdingsdag! De donkere oorlogsjaren waren eindelijk voorbij. Op straat werd gezongen en gedanst. De Canadezen introduceerden de *Hokey Pokey*.

*Doe je rechterbeen uit,
doe je rechterbeen in,
doe je rechterbeen uit en schudt hem lekker los,
doe de Hokey Pokey en stamp op de grond,
draai maar in het rond.*

Wij dansen de Hokey Pokey ook!

En we zingen echt Hollandse liedjes zoals *Ik hou van Holland*.

*Ik hou van Holland
Landje aan de Zuiderzee
Dat stukje Holland
Draag ik in m'n hart steeds mee
Daar waar die molens draaien
In hun forse kracht
En waar de bollen bloeien
In hun schoonste pracht
Ik hou van Holland
Met je bossen en je hei
Jouw blonde duinen in een bonte rij
Ben ik van huis en haard
Op heel deez' grote aard'
Is't kleine Holland mij 't meeste waard*

En wat te denken van

*Waar de blanke top der duinen
Schittert in de zonnegloed
En de Noordzee vriend'lijk bruisend
Neerlands smalle kust begroet,
Juich ik aan het vlakke strand
'k heb u lief, mijn Nederland!*

Mieke trakteert ons op het gedicht *De vrijheid kwam in het voorjaar* van Ankie Peypers. Dit gedicht is ook voorgedragen tijdens de herdenkingsbijeenkomst in de Nieuwe Kerk op 4 mei 2000.

*De vrijheid kwam in het voorjaar
De vrijheid komt in het voorjaar
Kijk maar we vieren haar*

*Ze kwam kapot en in tranen
Ze had oorlog onder de leden
Je kon het niet geloven
Dat komt ze te boven
Haar lauwerkrans was voor doden*

Maar ze vroeg ons haar door te geven

*Ik lig in jullie handen, zei ze
Wees niet stil, zoals ik niet stil was
Denk niet dat het onmogelijk is
Denk dat het onmogelijk is, maar doe het*

*Neem me mee
Naar waar ik niet ben
Neem me mee, zegt ze
Laat me leven.*

Het lied *De uil zat in de olmen* is ook oer-Hollands.

*De uil zat in de olmen
Bij 't vallen van de nacht
En op de gindse heuvel
Antwoordt de koekoek zacht:
Koekoek koekoek koekoek koekoek koekoek
Koekoek koekoek koekoek koekoek koekoek*

We kennen op dezelfde melodie nog een andere tekst:

*Den Uyl is in de olie
Den Uyl is in den olie, in den olie is den Uyl
Den Uyl is in den olie, in den olie is den Uyl
Koekkoek (koekkoek)
Koekkoek (koekkoek)
Ja, Joop moet in den hoek
Koekkoek (koekkoek)
Koekkoek (koekkoek)
Ja, Joop krijgt voor z'n broek*

Dit is een carnavalshit van Pierre Kartner alias Vader Abraham en Hendrik Koekoek alias Boer Koekoek. In de herfst van 1973 was er een oliecrisis en waren er autoloze zondagen. Niet met de auto mogen rijden. Het lijkt in deze tijd ondenkbaar. En onpraktisch. Hoe zouden we zonder auto naar onze gezellige koormiddagen moeten komen?

Denkend aan Bevrijdingsdag en Onverbreekelijke Vriendschap heeft Margriet vanmiddag gekozen voor het gedicht *Mijn vriend en ik* van Liselore Gerritsen. Ze leest zoals altijd sfeervol en duidelijk. Toch zegt Jean na afloop "*Ik versta niet wat ze zegt*". Meer zangers hebben soms moeite met goed te verstaan wat er in de kring gezegd wordt. De kring is ook zo groot. En als de spreker dan ook nog af en toe een andere kant op kijkt, lijkt het geluid te verdwijnen. Toch is het gedicht altijd een hoogtepuntje op de koormiddagen. Er worden verrassende keuzes gemaakt. Soms humoristisch, een andere keer ontroerend. Je kunt je even laten meevoeren op de klanken van de taal. Gelukkig zijn er de Terugblikjes. Zo kunnen we thuis de teksten nog eens (voor-)lezen.

De muziek horen we allemaal gelukkig goed. Vanmiddag spelen Edwin (piano), Annemiek (accordeon), Loek (gitaar) en Gertje (dwarsfluit) het klassieke stuk *Moldau* uit *Má Vlast* (Mijn vaderland) van de componist Bedřich Smetana. Het muziekstuk beeldt de loop van de rivier de Moldau uit. De Moldau is 440 kilometer lang en is de langste rivier van Tsjechië.

Zoals Gertje op de dwarsfluit speelt, zien we moeiteloos het kabbelen van de rivier voor ons.

En zo bijzonder. Kernwoorden bij Bevrijdingsdag zijn vrede, vriendschap, samen, respect. De Moldau staat hier symbool voor. De rivier ontstaat in het Bohemer Woud uit twee bronrivieren, de Warme Moldau (van links uit Tsjechië) en de Koude Moldau (van rechts uit het Beierse Woud). Vlak voor het Lipnomeer in Tsjechië komen de twee rivieren bij elkaar om samen hun loop voort te zetten.

We hebben de tekst van het lied en zingen het. Geen gemakkelijk lied. Een volgende keer zingen we het weer en het zal steeds beter gaan. Waar je samen aan werkt, is mooi en goed. Zoals Vrede en Vriendschap.

Groet,
Marja Ruts

Mijn vriend en ik

*Mijn vriend en ik kunnen samen dezelfde weg niet gaan
Want waar mijn vriend naar toe gaat
Daar kom ik juist vandaan
En waar mijn vriend vandaan komt
Daarheen moet ik nog gaan
Ik hou van jou, mijn vriend, tot gauw
Jij bent de zon, ik ben de maan*

*Mijn vriend en ik wij kunnen dezelfde weg niet gaan
Want als mijn vriend zich uitkleedt
Dan kleed ik mij aan
Waaraan ik nog beginnen moet
Dat heeft hij allang gedaan
Ik hou van jou, mijn vriend, tot gauw
Jij bent de zon, ik ben de maandag*

*Denk niet dat ik mijn vriend niet zie, ik kom hem telkens tegen
Maar dáár waar ik mijn vriend ontmoet
Daar scheiden onze wegen
Tussen het weerzien en het afscheid
Daartussen is geen onderscheid
Tot gauw mijn vriend, ik moet nu gaan
Tot gauw mijn vriend, ik kom er aan
Al kunnen we niet samen gaan
Ik kan niet zonder jou bestaan
Ik hou van jou, mijn vriend, tot gauw
Jij bent de zon
Ik ben de maan*

Liselore Gerritsen

Moldau

*Wanneer de maan de Moldau 's nachts zilver kleurt
Dan zie je iets wonderlijks dat is gebeurd.
Ze lijkt een lint dat fonkelt als een diamant,
Dat leidt naar een uitverkoren sprookjesland.
Langs bergen en langs dalen voert die lieflijke stroom,
Wier oevers tonen kleurenpracht als in een droom.
De Moldau zo prachtig kan woest zijn en machtig
Doorstromend mijn land.
Het morgenwindje waait heel zacht, stuwt de stroom,
Speelt teer met de golven, de natuur is loom.
De merels zingen aan de kant in het gras,
Een meeuw drijft gelijk een bootje op de plas.
De vissen springen dartelend omhoog uit de vloed
En brengen in hun overmoed het zonlicht een groet.
De Moldau is rustig, maar straks stroomt ze lustig,
Gestuwd door de wind.
Hoe dikwijls heb ik boordevol levenskracht
Gedwaald langs haar oevers op de dag gewacht.
Zo krachtig als de Moldau stroomt is de band
Die mij onverbreekbaar bindt aan 't vaderland.*